

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2842

гр. Бургас, 16.11.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в закрито заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Боряна Анг. Димитрова

като разгледа докладваното от Боряна Анг. Димитрова Гражданско дело № 20222100101796 по описа за 2022 година

С разпореждане от 01.11.2022г. съдът е оставил без движение производството по настоящото дело като е дал указание на ищцата да изложи ясно и конкретно обстоятелствата по всяка една от претенциите си и формулира исканията, както и да обоснове правния си интерес по всеки един от исковете срещу заявения ответник.

В срок, ищцата е депозирала писмена молба, с която уточнява предявените искове като заявява, че е предявила кумулативно „искови претенции по реда на ЗОДОВ, ведно с искане за отмяна на влязло в сила решение, поради наличие на обстоятелства от категорията на тези, посочени в чл.124, ал.5 ГПК вр. чл.270 ГПК.“

Влязло в сила съдебно решение няма, съдебно производство не е водено. Няма и твърдения за такива.

Видно от обстоятелствената част на исковата молба, касае се за водено срещу ищцата в качеството ѝ на адвокат дисциплинарно производство и действията на АК-Бургас след влизане в сила на решението по дисциплинарното дело, при което, според нея, са допуснати редица нарушения, подробно описани в исковата молба. В резултат на действия и бездействия от страна на адвокатурата, ищцата твърди, че е била лишена неоснователно от упражняване на адвокатски права. Иска „установяване на предвидените в разпоредбата на чл.2б от посочения закон /ЗОДОВ/, обстоятелства, касаещи разглеждане и решаване на делата в разумен срок, както и изискването за преценка поведението на компетентните органи и на страните по делото, ведно с искане да бъдат установени по реда на чл.124, ал.5 ГПК наличие на определени обстоятелства при провеждане на дисциплинарното производство и други действия на органите на Адвокатурата свързани с това производство, когато това е предвидено в закон /чл.30, ал.2 ЗА вр. чл.270 ГПК/“. В допълнителната молба уточнява, че касае до забавено дисциплинарно производство срещу подведения под дисциплинарна отговорност адвокат не само с оглед изискването за решаване и разглеждане на делата в разумен срок, но се иска и отмяна на влязло в сила решение, имайки предвид решение на адвокатурата, при наличието на обстоятелства от категорията на тези, посочени в чл.124, ал.5 ГПК вр. чл.270 ГПК. Действията и бездействията на адвокатурата относно отказа за вписване в АК и за изпълнение на влязлото в сила решение по дисциплинарното дело, развили се в период повече от четири години, имали за последици иска по ЗОДОВ, поради разглеждане и решаване на делото извън разумния срок. С иска по чл.124, ал.5 ГПК се целяло установяването на определени обстоятелства и факти при провеждане на дисциплинарното производство и други действия на органите на адвокатурата, които били с правно значение, които щели да

бъдат основание за отмяна на влязлото в сила решение на дисциплинарния съд на ВАдвС.

Доколкото от изложеното в исковата молба и уточняващата такава могат да се изведат правилно обстоятелствата, на които се основават исковете, следва да се посочи и следното изявление на ищцата: „предмет на настоящото производство е да установи съществува ли нарушаване на определени процесуални права по отношение на дисциплинарно подведения под отговорност адвокат, както при образуване на дисциплинарното производство, така и при постановяване на горепосочените решения, с оглед изискването за решаване на делото в разумен срок“. В петитума на исковата молба се заявява, че са предявени няколко искиви претенции, като целта на производството била да се установи, съществуват ли факти, които могат да бъдат квалифицирани по реда на чл.124, ал.5 ГПК вр. чл.30, ал.2 ЗА, вр. чл.270 ГПК и са основание за отмяна на влезли в сила решения и за прогласяване на тяхната нищожност/поради безпредметност и изтекла давност/, с оглед обстоятелствата, изложени в исковата молба. Накрая, се заявява, че предявеният иск за вреди против Адвокатурата е в размер на 36 400 лв., от които 10 000 лв. неимуществени вреди, останалите посочени суми- имуществени вреди.

Въпреки възможността да поправи исковата молба с ясно и конкретно изложение на обстоятелствата по чл.127, ал.1, т.4 ГПК и съответстващо допустимо искане по чл.127, ал.1, т.5 ГПК, това не е сторено. За да даде правна квалификация на иска, както и да определи съединяването на предявените искове, съдът трябва да вземе под внимание твърденията в исковата молба и формулираното въз основа на тях искане.

Въпреки уточненията, изхождайки от заявеното, съдът намира претенциите на ищцата за недопустими :

С първата претенция се търси обезщетение за неимуществени и имуществени вреди от бавно правосъдие, като няколкократно се подчертава, че се касае за продължило неразумно дълго дисциплинарно дело, образувано от Адвокатска колегия-Бургас, срещу адвоката- ищец в настоящото производство. Решението на АК-Бургас е било обжалвано и делото приключило с влязло в сила Решение на Висшия дисциплинарен съд при Висшия адвокатски съвет. Претендира се да е заявен иск с правно основание чл.26 ЗОДОВ за вреди, причинени с нарушаване на правото по чл. 6, § 1 ЕКЗПЧОС в аспекта на правото на решаване и приключване на делото в разумен срок. В настоящия случай не се касае за съдебно дело и правораздаване по смисъл на Конституцията на РБългария.

По реда на чл. 26 ЗОДОВ държавата е тази, която е длъжна да обезщети вредите, които са пряка последица от неразумно бавните действия, но на правозащитните органи. Нормата на чл.26 ЗОДОВ е предвидена като вътрешноправно средство за защита, самостоятелна хипотеза на отговорност на държавата за вреди, причинени на граждани и на юридически лица от нарушение на правото на разглеждане и решаване на съдебните дела в разумен срок по чл. 6 от Конвенцията.

Съгласно разпоредбата на чл. 134, ал. 1 от Конституцията на РБ адвокатурата е свободна, независима и самоуправляваща се организация, поради което и няма как да отговаря по реда на ЗОДОВ. Посочените до тук основания са достатъчни за прекратяване на производството, поради недопустимост на исковете.

Следва да се отбележи само, че е недопустим и заявеният иск за „отмяна на влязло в сила решение, поради наличието на обстоятелства от категорията на тези, посочени в чл.124, ал.5 ГПК вр. чл.270 ГПК“. Съдът ще се ограничи да посочи, че чл.270 ГПК касае съдебно решение, а установителният иск за съществуване на престъпно обстоятелство е особен вид иск за установяване на факти, предвиден с

изричната разпоредба на чл. 124, ал.5 ГПК. Установяването на престъпно обстоятелство, чрез иск, е допустимо само когато то би имало значение за едно гражданско правоотношение или за отмяна на влязло в сила съдебно решение. Наличието на едната от посочените две хипотези е допълнена и с второто условие според нормата на чл. 124 ал.5 ГПК - наказателното преследване да не може да се възбуди, да е прекратено или спряно на посочените в кодекса основания. В исковата молба не са изложени обстоятелства за нито една от всички хипотези на нормата, респ. липсва петитум и правен интерес от подобен иск. Отделен е въпросът, че нарушения, допуснати в дисциплинарното производство на адвокатурата, за каквито става реч в исковата молба, могат да бъдат атакувани по съдебен ред само в изчерпателно посочените в Закона за адвокатурата хипотези и по никакъв друг общ исков или административен ред.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.130 ГПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.№1796/2022г. по описа на Бургаски окръжен съд.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на ищцата, пред Бургаския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____